TENTAMEN MEDICUM

INAUGURALE

DE

CYNANCHE TRACHEALI.

TENTAMEN MEDICUM

INAUGURALE

DE

CYNANCHE TRACHEALI.

QUOD,

ANNUENTE SUMMO NUMINE,

EX AUCTORITATE DIGNISSIMI VICE-CANCELLARII,

ARCHIBALDI DAVIDSON, S. S. T. P. P.

ET COLLEGII GLASG. *Praefecti;*

NEC NON

Amplissimi SENATUS ACADEMICI *Consensu,*

Et Nobilissimae FACULTATIS MEDICAE *Decreto;*

PRO GRADU DOCTORIS,

SUMMISQUE IN MEDICINA HONORIBUS ET PRIVILEGIIS

RITE AC LEGITIME CONSEQUENDIS;

IN COMITIIS

UNIVERSITATIS GLASGUENSIS,

ERUDITORUM EXAMINI SUBJICIT

GULIELMUS CUNINGHAME, A. M.

SCOTO-BRITANNUS.

SOCIET. AMER. PHYSIC. EDIN.

PRAESES ANNUUS ET SOC. EXTRAORD.

NEC NON

SOCIET. REG. PHYSIC. SOC. HON.

Ad diem iii. Junii, hora locoque solitis.

GLASGUAE:

IN AEDIBUS ACADEMICIS,

EXCUDEBAT ANDREAS FOULIS,

ACADEMIAE TYPOGRAPHUS.

M.D.CC.XC.

Dr. Jaffrey with best Compts from the Author

JOANNI MACKIE, M. D.

APUD HUNTINGDON;

PROPTER BENEFICIA EJUS INNUMERA,

SIBI,

PER ANNOS NONULLOS,

STUDIO ELEMENTORUM MEDICINAE,

SUB ILLIUS AUSPICIIS INCUMBENTI,

COLLATA:

MARCO SPROTT,

ARMIGERO.

LONDINENSI;

EXIMIA COMITATE,

MORUMQUE SUAVITATE,

INTER SODALES PRAESTANTI;

CUJUS AMICITIA,

OBLECTAMENTO,

SIBI OLIM FUIT:

ROBERTO HAWTHORN STEWART,

ARMIGERO.

DE PHYSGILL:

CUJUS BENEVOLENTIA,

INGENIUMQUE HONESTUM,

SEMPER HONORI HABENDA:

DENIQUE,

VIRO REVERENDO

ROBERTO CUNINGHAME,

DE BALGOWNIE,

PATRI SUO DILECTISSIMO

CUJUS CURA

STUDIUMQUE ERGA SE PATERNUM,

HACTENUS PER VITAM SUAM,

SEMPER EMINUERUNT:

HAS STUDIORUM PRIMITIAS,

SUMMA CUM OBSERVANTIA,

SACRAS ESSE

VOLUIT

GULIELMUS CUNINGHAME.

C

HI

neg

tis

dic

min

fit;

bus

ita

nec

Nar

situ

can

nul

ne

ite

tr

TENTAMEN MEDICUM

INAUGURALE

DE

CYNANCHE TRACHEALI.

HIC morbus magni momenti eſt; licet multum neglectus a medicis; quippe qui perraro in adultis occurrens attentionem eorum non ſaepe vindicârit. Nuper Home Cel. profeſſor eundem nomine Croup, ſive ſuffocationis ſtridulae deſcripſit; judicans eum maximi periculi eſſe in infantibus. Ex eo tempore et alii eam rem attigerunt ita ut paulo plus inveſtigari caeperit inter medicos; nec tamen, ut mihi videtur, pro dignitate ejus. Nam et natura morbi, et parvulorum, quas adoritur, noſtrae aetatis attentionem merito vindicant. Mihi igitur conſideranti quam ſaepe parvulis hic morbus lethalis fuerit, quanta attentione digna ſit, quam ſaepe contra ejus vires tota ars medica manca ceciderit, de cyn. trach. paucis diſſerere, operae pretium facere, viſum eſt. Dicam

autem ſolum de ea ſpecie, qua parvuli opprimuntur, quamque Cel. Home *the Croup* appellat, additis ſaltem non niſi paucis verbis de cynanche tracheali adultorum. Dicit autem Cel. nuper Profeſſor Cullenus, hoc nomine inſigniri inflammationem glottidis, laryngis, ſive partis ſupremae tracheae, ſive harum partium membranae, ſive muſculi afficiantur. Interdum in his partibus oritur, ibique tantum manet; interdum has partes afficere coepit, orta, a cynanche aut tonſillarii aut maligna huc diffuſa. Et haec et illa rariores ſunt; et pauca ejus exempla apud medicos exſtant. Dignoſcitur ſono peculiari clangenti; reſpiratione difficili, cum ſenſu contractionis circa laryngem, et comitante pyrexia. Ex horum ſymptomatum natura, pariter ac ſectione cadaverum elucet, morbum eſſe inflammatorium. Non tamen ſemper curſum inflammationis percurrit. Saepe enim tantum aeri obſtructionem ciet, ut aegrotus ſtatim ſuffocatione pereat. Hanc eſſe morbi naturam, vel ex hoc apparet, quod citra ſuffocationem, quae vix ſananda, optime tractatur, uſu potentiſſimorum remediorum inflammationis, eorumque ſtatim ab initio adhibitorum. Atque

haec ſunt, quae libris de hoc morbo colligere licet; omnia ad adultos fere pertinentia ‡. Sic ſententia Cel. Culleni, de hoc morbo in adultis expoſita, nil impedit quin ſtatim ad eum morbum progrediar, de quo ſtricte ſermo eſt. Incipiam a Culleni definitione; quippe quae, me judice adcuratiſſime phenomena enumerat.

Cynanche trarhealis; reſpiratione difficili, inſpiratione ſtrepente, voce rauca, tuſſi clangoſa, tumore fere nullo in faucibus apparente, deglutitione parum difficili, et febre ſynocha *.

HISTORIA MORBI.

Multi ſcriptores hunc morbum variis ſub nominibus deſcripſerunt, ut D. Home nomine Croup, Millar nomine Aſthmatis et Pertuſſis, Molloy in D. Rutty Hiſtoria tempeſtatum D. Ruſſel in oeconomia naturae, nomine anginae inflammatoriae infantum, D. Hillary, de Barbadoes, nomine catarrhi ſuffocativi, et D. Michael, Gottingenſis, nomine anginoe polypoſoe, ſive membranaceac &c.

Vid. Firſt Lines; Paragr. 318—19—20—1. 2. * Vid Synopſis, vol. 2d. pag. 94.

Ex his et aliis hiſtoriam, quantum potero, adcuratiſſimam colligam. Dr. Home memorat hunc morbum imprimis ad parvulos pertinere videri; hoſque quo juniores, ſi modo a lacte depulſi fuerint, eo obnoxiores eidem eſſe. Lactentes minus illi obnoxii videntur, vel, quod aeque veroſimile eſt, quia, qua doleant dicere non poſſunt, pro alio morbo habetur †. Quo provectiores poſtea pueri fiunt, eo minus frequens morbus fit; nec adſunt exempla ulla puerorum amplius duodecim annos natorum, qui illo affecti fuerint. Adoritur pueros in ſinu terrarum habitantes aeque ac, qui circa mare incolunt. Non videtur contagioſus; ſaepeque idem puer iterum a morbo corripitur; apparet ſaepiſſime tempore hyemali et verno.

Plerumque incipit ſymptomatis catarrhi communis; interdum vero ſymptomata morbo propria ſtatim ſe oſtendunt; quae haec ſunt; vox rauca, acuta, clangoſa, tum loquentis cum tuſſientis, quaſi ſonus e tubo aereo egrederetur; ſimul adeſt ſenſus doloris circa laryngem, et difficultas reſpirationis, tanquam ſi tranſitus aeris impediretur. Tuſſis hunc morbum comitans ple-

† Vid. Home on Croup.

rumque ficca eft; quodfi vero quid exfcreatur, materia eft puri fimilis, aut interdum cuticulae quae portiones membranae referunt. Simul pulfus frequens eft, et initio plerumque validus, verfus finem vero mollis et debilis femper; inquies et fenfus caloris moleftus percipitur, citra fere omnem difficilem deglutitionem. Fauces internae vifenti interdum vix ullam inflammationis fpeciem praebent; faepe tamen rubor et etiam tumor adparet; nonnunquam in faucibus materia apparet illi fimilis, quae excreatur. Mens fana manet ufque ad finem; omnia fymptomata valde cito curfum abfolvunt. Aegrotus fymptomatis nunc defcriptis, et praecipue, fenfu coarctationis in faucibus, laborans, faepe fubito perit, plerumque tertio, quarto, vel quinto die.

Sunt autem praeter haec, et alia fymptomata, quae morbum comitantur, qualia funt, facies tumida, pedes oedematofi, fitis, urina nunc cum fedimento, nunc fine eo; vomitus, et obftipatio; fed haec quia non femper adfunt, ideo non ad characterem pertinent, ut quae ante commemoravi. Multae fuerunt puerorum fectiones hoc morbo mortuorum, femperque fere membrana apparuit

praeternaturalis, quae omnem internam ſuperficiem ſuperioris tracheae texit, pariterque deorſum porrecta in quaſdam ex ejus ramis. Dr. Home memorat, hanc membranam illa eſſe tenacitate, ut vel per plures dies aqua calida macerata non ſolvatur †. Haec membrana praeternaturalis facile ſejungitur, immo inventa eſt jam ſejuncta, ſaltem aliqua pars ejus à ſubjacente membrana propria tracheae. Haec plerumque ſana et integra reperitur, et ſine ulla eroſione aut exulceratione; ſaepe tamen veſtigia habet inflammationis; indutaque eſt materia pus referente, ei ſimili quae tuſſi rejicitur; et perſaepe materia ejuſdem generis in bronchiis invenitur, nonnunquam ſat magna copia.

DIAGNOSIS.

Morbi, quibuſcum cynanche trachealis facillime confunditur, ſunt caeterae cynanches ſpecies, catarrhus, aſthma, et pertuſſis. Diſtinguitur facile a cynanche tonſillari, rubore et tumore tonſillarum, qui evidentiores hic ſunt quam in cynanche tracheali; maxime vero ſono illo peculiari lo-

† Vid. Home on the Croup.

quentis et tuſſientis, qui hunc morbum nunquam non comitatur. Eadem ratione a cynanche pharyngaea et parotidaea diſtingui poteſt; a cynanche maligna vero, ulceribus illis quae fauces et tonſillas afficiunt, typho et eruptione exanthematoſa, quae fere ſemper malignam comitantur, trachealem vero nunquam. Diſtinguenda eſt a catarrho, eo quod contagioſa non eſt, et quod catarrhus non habet iſtam reſpirandi difficultatem, tuſſimque clangentem, quae cynanchem trachealem ſemper ſtipant. Diſtingui poteſt ab aſthmate, violenta pyrexia et tuſſi clangente, quae in aſthmate abſunt. Denique diſtinguitur a pertuſſi, eo, quod non eſt contagioſa, pyrexia, quae illam comitatur, in hac autem vix conſideranda ſit.

CAUSAE REMOTAE.

Hic morbus, ut in hiſtoria dixi, ſemper pueros nondum duodecim annos natos adoritur; neceſſe igitur eſt, ut ſit in iis praediſpoſitio quaedam tenerae eorum aetati propria; ſed quaenam haec ſit, non eſt facile dictu. Videtur eos pueros imprimis afficere, qui diuturnis catarrhis et per-

tuſſibus laborarint, quique convaleſcunt a variolis rubeoliſque; qui omnes morbi inflammatorii ſunt, et organa reſpirationis plus minuſve afficientes. Ex his omnibus, et quod morbus obſervatur eos pueros maxime adoriri, qui pleniores ſunt, ideoque morbis inflammatoriis obnoxii; et quod frigus invenitur eſſe praecipua cauſa excitans, veroſimile fit, irritabilitatem nervorum in pueris tam bene notam, hancque multum auctam frequenti vagitu (nam hic et laryngem et tracheam valide afficit, et has partes frigoris actioni exponit) morbo opportunum reddere. Frigus in tracheam agere poteſt, exhalationem obſtruendo, quae in hac et pulmone ſemper fit, ita ut materia exhalanda in vaſa trachea rejecta, mox accumalationem ſanguinis efficiat; quae ſtimulando actionem vaſorum augeat unde, interjecto frigido ſtadio, et ſpaſmis, quibuſcum ſemper ſtipatur, continuabitur actio vaſorum. Hanc auctam actionem credimus primo incipere in trachea; unde et inflammatio ibi primo locum obtinet; nulla diatheſi phlogiſtica prius in ſyſtemate exiſtente, ſed tantum opportunitate ad hanc; qua, ſtimulo admoto, iſta diatheſis mox inducatur. Quare aucta actio

vaforum tracheae non diu manet, priufquam toti fyftemati communicatur, efficitque illum ftatum bene notum fub nomine diathefis phlogifticae.

CAUSA PROXIMA.

Variae fuerunt opiniones de caufa proxima hujus morbi. Nam alii ad fpafmum, * alii ad morbofam membranam in tracheam, † alii denique ad inflammationem, ‡ fpectant. Perfpicuum eft, fpafmum non effe primariam morbi caufam; licet fub finem morbi fpafmus mufculorum glottidis locum obtineat, qui videtur eam fuffocationem inducere, quae faepe lethalis eft. Neque verofimile eft morbofam membranam effe caufam morbi proximam; quia haec fine dubio effectus eft non caufa; quippe quae non appareat nifi aliquanto poft morbum jam formatum. Ego cum D. Culleno inflammationem pro caufa proxima habeo, quare ipfiffima verba referam: "From the re-"mote caufes of the difeafe, from the catarrhal "fymptoms, conftantly attending it, from the

* Vid. Millar on Afthma and Chincough. † Vid. Home on the Croup. ‡ Vid. Cullens Firft Lines.

" pyrexia constantly present with it; from the
" same kind of praeternatural membrane being
" found in the trachea, when the cynanche ma-
" ligna is communicated to it; and from the
" vestiges of inflammation on the trachea dis-
" covered by dissection; we must conclude that
" the disease consists in an inflammatory affecti-
" on of the mucous membrane of the Larynx &
" Trachea producing an exudation analogons to
" that found on the surface of inflamed viscera,
" and appearing partly as a membranous crust,
" and partly as a fluid resembling pus The ir-
" ritation occasioned by the inflammation, seems
" to produce a spasmodic affection of the glot-
" tis, which always attends this disease. Tho'
" this disease manifestly consists in an inflamma-
" tory affection, it does not commonly end ei-
" ther in suppuration or gangrene. The pecu-
" liar troublesome circumstance of the disease
" seems to consist in a spasm of the muscles of
" the glottis, which by inducing a suffocation,
" prevents the common consequences of inflam-
" mation †. Ut explicemus formationem mem-

† Vid. First Lines, Parag. 326—7.

branae supra memoratae, exsudatione e superficie tracheae, observare liceat, hanc exsudationem a superficie viscerum inflammatorum, a D. Culleno integro sero similem haberi, quod effunditur in texturam cellulosam vicinam, in inflammationibus externis; quod, secundum experimenta Pringelii et Gaberi quum motu careat, mutationem peculiarem subit, glutine. quod continet, in fluidum album, opacum. modice viscidum, et mire, pus vocatum. Hancce explicationem exsudationis a visceribus inflammatis, ego quidem vero similem puto, membranamque in hoc morbum inventam explicando. hac nimirum ratione, valde accomodatum. Judico exsudationem in superficie tracheae paulatim in fluidum puri similem mutari. Propter calorem partis auctum, partes aquosae et tenuiores aut resorbentur, aut per aera in respiratione dissipantur. Materia autem densa et puriformis paulatim per vim aeris semper admissi siccantem, conficit in densam et firmam membranam. Quod autem postea in decursu morbi exsudatur, quum ejus partes tenuiores non ita dissipentur, ut membrana formetur, apparet forma fluidi puri similis, in quo membra-

na quasi natans, adhesionem suam ad superficiem tracheae relaxat. Sic rite explicantur et formatio membranae, et fluidi in trachea inventi. Haec explicatio mihi quidem probabilior et justior videtur, quam illa, cui assentit D. Home, qui eas res ad mucum refert.

PROGNOSIS.

Hic morbus semper periculum habet; prognosis valde incerta est; ita ut summa cura summaque attentione opus sit, in judicio de eo formando. Quando morbus in salutem abit, hoc fit resolutione inflammationis, spasmo glottidis cessante, excreatione materiae a trachea exsudantis, crustarumque ibi formatarum; licet saepe sine expectoratione finiatur, vel saltem ea tantum, quae omnem catarrhum comitatur. Quando morbus morte terminatur, hoc fit per suffucationem, quae videtur, ut ante dixi, a spasmo glottidis pendere; nonnunquam forsan a copia puris bronchias implentis.

METHODUS MEDENDI.

Hic tres ſtatuam indicationes generales;

1mo. Tollere inflammationem topicam et diatheſin phlogiſticam.

2do. Occurrere ſuffocationi.

3tio. Impedire quo minus morbus redeat.

QUUM hunc morbum ab inflammatione maxime pendere credam, ideo remedia ad primam indicationem exſequendam, certiſſima erunt, et ſumma cum diligentia adhibenda. Primam indicatinem exſequi poſſumus.

1mo. Totum regimen antiphlogiſticum adhibendo.

2do. Tenſionem et tonum ſyſtematis arterioſi minuendo: hoc autem fiet,

1mo. Sanguinem mittendo, et purgando.

2do. Uſu diaphoreticorum.

3tio. Uſu expectorantium.

4to. Uſu refrigerantium.

5to. Veſicatoriis, et balneis tepidis.

De his omnibus ſiggillatim.

1mo. De regimine antiphlogiſtico. Omnes in externos ſenſus impreſſiones, quippe quae ſtimu-

lent, amoveri debent, imprimis vero calor externus; ſimulque evitandus erit omnis alius modus, quo calor augeri poſſit. Abſtinendum ab omni corporis motu; praecipue vero ab eo, qui exercitium poſtulant muſculorum ipſius; iſque poſitus corporis eligendus, qui pauciſſimos muſculos exercet; nullumque diu in ſtatu contractionis retinet; quare poſitus horizontalis accomodatiſſimus videtur. Loquela, et vagitus, quippe quae reſpirationem accelerant, non admittenda. Omnis cibus animalis et potus ſpirituoſus evitandi; oporterque aegrotum frugibus ſolis veſci, iiſque generis tenuiſſimi, quales ſunt, panada, decoctum avenaceum, decoctum hordei, &c. Senſus ſitis, qui valde ſtimulat, ſemperque adeſt in hoc morbo, removendus eſt, potu frigido aciduloque ad libitum dato. Alius ſtimulus in hoc pariter ac aliis morbis inflammatoriis ſemper adeſt, a retentione praeternaturali foecum in inteſtinis oriundus; iſque tollendus eſt frequenti uſu enematum laxantium.

Alter modus hanc indicationem exſequendi eſt minuendo tenſionem et tonum ſyſtematis arterioſi, quod fit 1. Venaeſectione et catharticis. Nil evidentius hoc eſſe poteſt, venaeſectionem inter potentiſſima remedia eſſe, quibus vigor ſyſtematis

haematophori minuatur; quare et efficax remedium esse debet ad diathesin phlogisticam hoc in morbo, depellendam; et hoc experientia quoque docet. D. Cullen memorat venaesectionem universalem pariter ac topicam saepe praesentissimum fuisse levamen, iteratisque vicibus adhibitam morbum depulisse ‡. D. Home quoque dicit, venaesectionem videri optimos habere effectus, fierique debere quo citius et copiosius eo melius; dum pulsus aegroti patiatur. Optime sanguis primo e bracchio mittetur, et postea copia justa detracta, hirudines applicentur gutturi anteriori et superiori †. Hae enim sanguinem immediate a vasis inflammatis detrahendo, levabunt eorum congestionem et spasmum, quos causam proximam morbi esse credimus. Ut sanguinis profluvium promoveatur, applicentur lintea, ex quibus calida aqua expressa fuerit, orificiis a hirudinibus factis; nam sic magnam sanguinis copiam elicere licet. Fortasse et cucurbitulas imponi juvabit; quae quum multa simul orificia aperiant, citius et copiosius quam hirudines sanguinem elicient, id quod in hoc mor-

‡ Vid. First Lines, Paragr. 30. † Vid. Home on the Croup.

bo, magnae utilitatis erit. Altera depletio perutilis in hoc morbo fit per cathartica. Utilior eſt facta per mitiora cathartica et modice. Adhibenda ſunt enemata emollientia laxantia, cum oleo, ad irritationem foecum retentarum, vel fluidorum corruptorum in canali alimentali exiſtentium tollendam. Non erit ſine uſu, dare laxativum mite per os, ſi aegrotus deglutire valet, nec ſuffocatio inſtet; hoc autem grati ſaporis debet eſſe, ita ut id capiat puer facile et ſine anxietate aut vagitu. Hac de re D. Home: ſe, inquit plerumque placentas ex magneſia cum ſaccharo factas adhibuiſſe, aut ſalem neutrum in ſero lactis ſolutum *.

Alter modus tenſionem et tonum ſyſtematis arterioſi minuendi, eſt per uſum diaphoreticorum. Haec autem ſunt generis quadruplicis; nimirum emetica; ſudorifica, ſales neutri, et diluentia. De omnibus his pauca; et primo, de emeticis.

Haec plerumque juvant in febribus, praeſertim initio; ideoque et hic adhiberi poſſunt.

D. Cullen dixit, "Vomiting is in many re-"ſpects uſeful in fevers, as it evacuates the con-"tents of the ſtomach, as it emulges the billiary

† Vid. Home on the Croup. p. 55.

" and pancreatic ducts; as it evacuates the con-
" tents of the duodenum, and perhaps alſo a large
" portion of the inteſtines, as it agitates the whole
" of the abdominal Viſcera, expedes the circula-
" tion in them, and promotes their ſeveral ſecre-
" tions; and laſtly, as agitating alſo the Viſcera of
" the Thorax, it has like effects there. All
" theſe ſeveral effects are procured in many caſes
" and circumſtances of fever, with advantage;
" but do not properly fall under our view here,
" where we are to conſider only the effect of vo-
" miting, in determining to the ſurface of the bo-
" dy. This we do not impute to the exerciſe of
" vomiting in agitating the whole frame; but to
" the particular operation of emetics, upon the
" muſcular fibres of the ſtomach, whereby they
" excite the action of the extreme arteries on the
" ſurface of the body, ſo as thereby to determine
" the blood into theſe veſſels, remove the Atony,
" and take off the Spaſm affecting them. Emetics
" for that purpoſe are adminiſtered in two diffe-
" rent ways, i. e. either in ſuch doſes as may ex-
" cite full and repeated vomiting, or in ſuch as
" may excite ſickneſs and nauſea only, with lit-

"tle or no vomiting at all †," Has obſervationes de vomitu ad morbum de quo ſermo eſt, pertinere, elucet ex adfinitate ejus cum febre. Eſt enim, ut in definitione obſervatum fuit vera ſynocha, in qua emetica inſignis ſunt utilitatis. Plena vomitio optimos in initio effectus habere videtur, ut D. Cullenus dicit: "That upon the firſt attack "of the diſeaſe, vomiting immediately after bleed-"ing ſeems to be of conſiderable uſe, and ſome-"times ſuddenly removes the diſeaſe." ‡ Neque tamen hos unice bonos effectus edere emetica valent in hoc morbo; utilia quoque ſunt, morbo jam formato, doſibus nauſeam cientibus tantum data, ad ſuperficiem determinando ut in febre, et ſic ſpaſmum extremorum vaſorum, quo aucta actio in hoc morbo fulcitur tollendo; poſſunt quoque ſudorem aliquem elicere, eorumque operatio tutior fit, eo quod plerumque leniter purgant alvum, quo magnum levamen datur aegroto. Poſſunt quoque ſub finem morbi expectorantia fieri, et ſic juvare, partem membranae et fluidi in trachea et bronchiis inventorum, rejiciendo. Uti licet ipecacoanha initio ad plenam vomitionem;

† Vid. Firſt Lines, Parag. 172—3—5. ‡ Ibid. Par. 330.

ſed tartarus emeticus efficaciſſimum remedium videtur, quo ſanguis ſuperficiem verſus dirigatur, et ſub finem morbi expectoratio promoveatur. Hunc in finem dari poteſt doſibus parvis, ut quadrantis grani, vel minoribus adhuc, pro aetate aegroti, quarta quaque hora, donec efficiatur nauſea, cum aliquo at non multo vomitu.

Judicamus parvam doſin tartari emetici poſſe exhiberi ſemel biſve in die ad expectorationem promovendam, ſi modo citra vomitum nauſeam tantum moveat; bono cum eventu, in rejiciendo fluidum in ſuperficie tracheae et bronchiarum contentum; ſed hoc conjecturale tantum eſt, veroſimile tamen, ob analogiam in pneumonia, ubi doſes emeticorum nauſeam cientes, efficaciſſimae inveniuntur, ad materiam e bronchiis, quae in illo morbo adeſt, rejiciendam.

Secundum genus diaphoreticorum, quod memoravimus, ſunt ſudorifica. Multum diſputatum fuit, de horum uſu in febribus; nos autem nil dicemus de argumentis pro hac praxi et contra eam prolatis; ſed oſtendemus, quo uſque utilia eſſe poſſint in hoc morbo. Putamus, ea utilia evadere, eodem modo ac antea dictum fuit de emeticis; nimirum ſpaſmum tollendo, eaque

ratione auctam actionem vasorum levando, ita ut solutio morbi citius fiat, quam alias; quod sine dubio magni est momenti. Hinc concludimus sudorem eliciendum esse, ubi omnia caetera adhibita morbum nondum sustulerint; periculumque sit, ne aegrotus sine levamine moriatur. Hic vero Culleni leges sequendum; sic enim sudor tuto elicitur, quo tamen effectu, experientia discendum.

Proximum genus diaphoreticorum, salia sunt neutra. Quum autem plura dicta sint de emeticis et sudorificis, nil hic addendum restat, nisi haec salia eodem modo operari; scilicet ad superficiem determinando.

Tertius modus hanc indicationem obtinendi, usu expectorantium constat. Hujus classis remedia creduntur secretionem a trachea et pulmone augere, fluidaque illinc exscreata tenuiora reddere; quare utilia erunt ad membranam et fluidum in trachea existentia evacuandum. Ex supra dictis de emeticis, elucet, haec potentissima expectorantia esse, igitur iis maxime utendum. Vapores aquae tepidae aceto commistae accipi possunt in tracheam; quorum stimulo et vi emolliente, eliminatio membranae adjuvetur.

Quartus modus usu refrigerantium absolvitur. Notavi in historia morbi, aegrum conqueri ingratum caloris sensum; unde haec remedia videntur postulari; et certo erunt et utilia et grata. Horum praecipua sunt acida omnigena satis diluta; porro sales neutri, praeter eos, qui acidum muriaticum in se habent. Sal neuter maxime adhibitus, est nitrum; caeteri tamen cuncti plus minusve iisdem dotibus gaudent.

Quintus modus hanc indicationem sequendi, constat ut antea dixi usu vesicatoriorum, et balnei calidi.

Primo igitur de vesicatoriis. D. Cullenus asserit haec utilissima fuisse in hoc morbo. De illorum modo operandi variae sententiae fuerunt. Culleni mihi maxime arridet; secundum quam vesicatoria cuti admota, et effusionem excitando, relaxant spasmum vasorum subjacentium. Eadem ratione et in hoc morbo illa utilia evadere credimus, ita ut in omnibus exemplis phlegmasiae. Applicentur vero quam proxime parti effectae. Venimus nunc ad balneum calidum. Hoc remedium usum pollicetur in hoc morbo, quia calor balnei stimulat vasa extrema, cumque humidi-

tate conjunctus relaxat. Nam ſic et tuto adhibetur, et accommodatum eſt, ad ſpaſmum ſolvendum. Adhibetur totum corpus immergendo; quod tamen multum incommodi ſaepe habet; et obſervatum eſt, plurimos effectus calidi balnei habendos eſſe fomentis inferioribus extremis adplicatis, ſi haec rite adminiſtrentur, et ſatis diu continuentur, per horam nimirum ad minimum. Indicia fomenti bene operantis, ſunt, remedium ab aegro bene toleratum, et ſomnus inductus. D. Ruſh Philadelphienſis in opere nuper edito, memorat, ſe opium et calomelas perutilia inveniſſe in hoc morbo. Obſervat, nos in hoc remedio praecipue ſpem ponere debere. Magna doſis detur quamprimum morbus ſe oſtendat, et minores poſtea quotidie, dum ejus ullum ſymptoma reſtet. Pergit aſſerere, ipſum corticem Peruv. vix praeſentius auxilium contra febres intermittentes eſſe, quam calomelas ſic adminiſtratus in hoc morbo. D. Ruſh conjectat cum agere ſecretionem in glandulis muciparis augendo, in faucibus, aeſophago, ventriculo et inteſtinis, et hinc eam ſecretionem in trachea minuendo. Fateor hanc explicationem mihi non ſatisfacere, licet alia in promp-

tu non ſit. D. Ruſh finem imponit iis quae de hoc morbo dicit, his verbis: "I ſhall add, that "the inſtances of the mortality of this diſeaſe "have been very rare in Philadelphia, ſince the "general uſe of the abovementioned remedies."*

Venimus nunc ad ſecundam indicationem, quae eſt, vertere ſuffocationem. Haec indicatio implebitur, uſu antiſpaſmodicorum, ſuffocatione maxime, ut videtur a ſpaſmodica muſculorum glottidis affectione pendente; quare his utendum. Illorum validiſſima ſunt, opium, moſchus, et aſſa foetida. In initio hujus partis neceſſe ut memoremus, quod a Culleno obſervetur; "Quamvis ſpaſmum glottidis in hoc morbo ſaepe lethalem videamus, tamen remedia antiſpaſmodica inutilia inveni." Attamen poſtquam remedia ſingula a prima indicatione poſtulata diligentes adhibuerimus, nullo effectu; periculumque eſt, ne aeger ſpaſmis ut videtur glottidis, ſtatim ſuffocetur, vix alia ſpes nobis manet niſi ex uſu validiſſimorum antiſpaſmodicorum. Quare, re ſic ſe habente, ad ea confugiendum.

Quid quod a nonnullis medicis, ut a Doctori-

* Vid. Medical Inquires and Obſervations, pag. 145—6.

bus Millar et Rush, feruntur utilia fuisse. Quum decretum fuerit, antispasmodicis uti, horum validissimum igiturque primo considerandum, opium est. Cum nobis persuasum sit, spasmos glottidis ab irritatione inflammatoria oriri; cumque opium inter validissima contra irritationem remedia censeatur, concludimus illud in hoc morbi stadio utiliter adhibitum iri, variis methodis inflammationem leniendi antea rite adhibitis, eoque phlogistica systematis diathesi fugata, ut symptomatum adhuc restantium molestissimum sit ille spasmus. Re ita sese habente Opium magnis in dosibus exhibendum, quia ut Cullenus bene memorat, contra morbos spasmodicos nil prodest, nisi magna copia datum. Nobis videtur in opio principem spem hoc morbi tempore esse ponendam. Supra autem diximus operationem ejus, ut videatur in nervosum systema eam esse, ut irritationem cunctam minuat, spasmumque glottidis *ab ea pendentem* relaxet. D. Millar dicit: "To relieve the violence of the asthmatic paraxysms, musk was prescribed in large doses; it proved anodyne and diaphoretic, the spasms were allayed, and a gentle moisture was universally diffused over the whole body; the

" pulſe became ſlow, full and regular, and a re-
" miſſion of all the other violent ſymptoms en-
" ſued. D. Cullen in ſua materia medica obſervat, medicas moſchi dotes ab odore valido pendere videri; hunc igitur imprimis reſpicere medicos oportere; nam hoc parum animadverſo, ſpem de effectibus ejus conceptam ſaepius multos fefelliſſe; hoc autem prius examinato, ſe moſchum magnis doſibus adhibitum validiſſimum antiſpaſmodicum inveniſſe. D. Millar pergit his verbis: " The diſ-
" eaſe was ſometimes ſo violent at the firſt attack,
" and the tranſition to the ſecond ſtage ſo rapid,
" that it required a medicine, which ſhould ope-
" rate more immediately and powerfully, than
" muſk had uſually done. For this purpoſe aſſa
" foetida was preſcribed, and with ſo good effect,
" that in my later practice, it has in a great mea-
" ſure ſuperſeded the uſe of muſk. An ounce
" of this gum has been taken by a child of 18
" months in the ſpace of 48 hours, and almoſt as
" much at the ſame time injected in glyſters.
" However nauſeous it may ſeem to be, children
" ſeldom refuſe it; and even where they have
" ſome averſion to it, if they are obliged to take

" it, they ſoon acquire a taſte for it, and not only " uſe it without reluctance, but even with plea- " ſure. But in order to guard againſt every acci- " dent, at the ſame time, that it was preſcribed " internally, an aſſa foetida glyſter was ordered " to be injected every 8 hours, till the paroxyms " became more moderate *."

Haec aſſae foetidae operatio mira quidem videtur; nec concipere animo poſſum, eam citius diffundi quam moſchus, cui odoratam ſubtilis eſt. Quare credo D. Millar fruſtrationem ei rei attribuendam eſſe, quod moſchus non eſſet genuinus, aut ſat magnis doſibus exhibitus. Nam D. Cullen memorat: " If muſk has not a ſtrong penetrating " odor, its effects will not be compenſated by a " larger doſe, but, if its odor be ſufficiently at- " tended to, it is one of the moſt powerful an- " tiſpaſmodics, we are acquainted with ‡. Num emeticum forte ex uſu eſſe poteſt, ad morboſam membranam et fluidum foras eliminanda, quando his pendet ſuffocatio? Saltem res meretur, in quam inquiratur; omnibus caeteris irritis, in hoc forſan ſpes eſſet. Nequeo concipere, bronchotomiam

* Vid. Millar on Aſthma and Chincough, pag. 39—40.

‡ Vid. Materia Medica, vol. 2. pag. 380.

62

utilem fore in hoc morbi ſtadio; timendum enim, ne ejus effectus quam qui a morbo procedant, periculoſiores ſint.

Morbo per remedia ſupra memorata depulſo, facultas erit, ad ultimam indicationem fugiendi; nimirum, cavere, ne redeat. Hunc in finem, propter morbi periculum, omnia tentanda, quae illic inſerviant; ut cortex Peruvianus, frigidum balneum, et motus. Si morbi perfecta remiſſio fuerit, detur cortex magnis doſibus, ad ſcrupulum, vel drachmam, unam alteramve aut tres in die; ita ut tertio vel quarto quoque die intermittatur, ne continuo uſu vires perdat. At pueri ſaepe corticem, amaritudinem metuentes, recuſant. Secundum D. Cullenum forma boli cum extracto glycirrhize porrigatur; ſic enim ingrato ſapore ſpoliatus a pueris devoratur. Sin adhuc recuſent; aliquantum pulveris tenuiſſimi inſpergatur et inſuatur in plicis induſiorum, ut cuti proxime habeatur. Nam et ſic utilis fortaſſe erit. Nonne et enemate injectus cortex in ſyſtema miſſus, tonicos edere effectus valet? Ipſe exemplum intermittentis febris in puero ſic repulſae vidi. Notum eſt balneum frigidum inſignes vires poſſidere quibus ſyſtema ro-

boretur; quare, quum hujus morbi reditus ad debilitatem réſtantem maximè referendum ſit, hoc illi caveri poſſit. Timendum, ne frigido balneo, utentes diutius quam par ſit in eo morentur; paucis tantum minutis manendum; alioquin debilitas oriri poſſet. Indicium certum, illud nocere, ſi aeger ſtatim ex balneo palidus languiduſque ſyncopen minetur; contra, ſi vegetus, ſi membra fortis et robuſtus, ſi denique pro frigore calor mox inſequetur, per totam corporis ſuperficiem ſerpens, et ſudorem poſtremo excitans maximo uſui erit.

Venimus nunc ad efficaciſſimum tonicum, nimirum motum notiſſimum et fortiſſimum ad totum ſyſtema roborandum remedium, quod agere videtur, vaſa extrema ſuperficiei, perque eam ventriculum, perque hunc totum ſyſtema excitando. Hoc remedio pro ſuis quiſque viribus convaleſcentes utantur; primo leniter et more grato, ut in curru (ſi res ſecum ferant) aut alio modo vecti. Navigare quoque utile erit; et denique ad perfectam valetudinem lenta ambulatio perducet, cum caeteris vitae muneribus conjuncta. Semper tamen memoria tenendum

NE QUID NIMIS!